

Na skály si mlha sedá, oheň praská ve větvích
temný stín své druhy hledá, noc je pánem kroků svých
v bílých skalách kdesi kámen o výčnělek zavadí
noční vánek větev láme, pátou, šestou v pořadí
Struny banja kdosi ladí, zazní šepot, zazní smích
plamen hází do kapradí rudý odraz prstů svých
znějí písně dálných plání songy dávno zašlých dob
půlnoc čeká na svítání, nebe zhasí hvězdný strop
S romantikou starých filmů, les i rokle soupeří
pod korunou statných jilmů vládne věčné příměří
starých cínů barvu šedou vítr hodil do mraků
po nich známí jezdci jedou krajem nočních přízraků
Chleba skýva, sáček soli tajná šatna v bodláčí
pramen pitnej když je třeba pro dnešní noc postačí
ustelem si někde v mechu na koberci z jehličí
z břízy okap, z jedlí střechu žádný liják nezničí
Noc je dlouhá vlna přání šňůrkou perel každé zvlášť
tiché tóny, pousmání kouzla skryta v černý plášť
a když mizí luna bledá jako odraz granátů
nikdo z nás ty chvíle nedá za sto tisíc dukátů